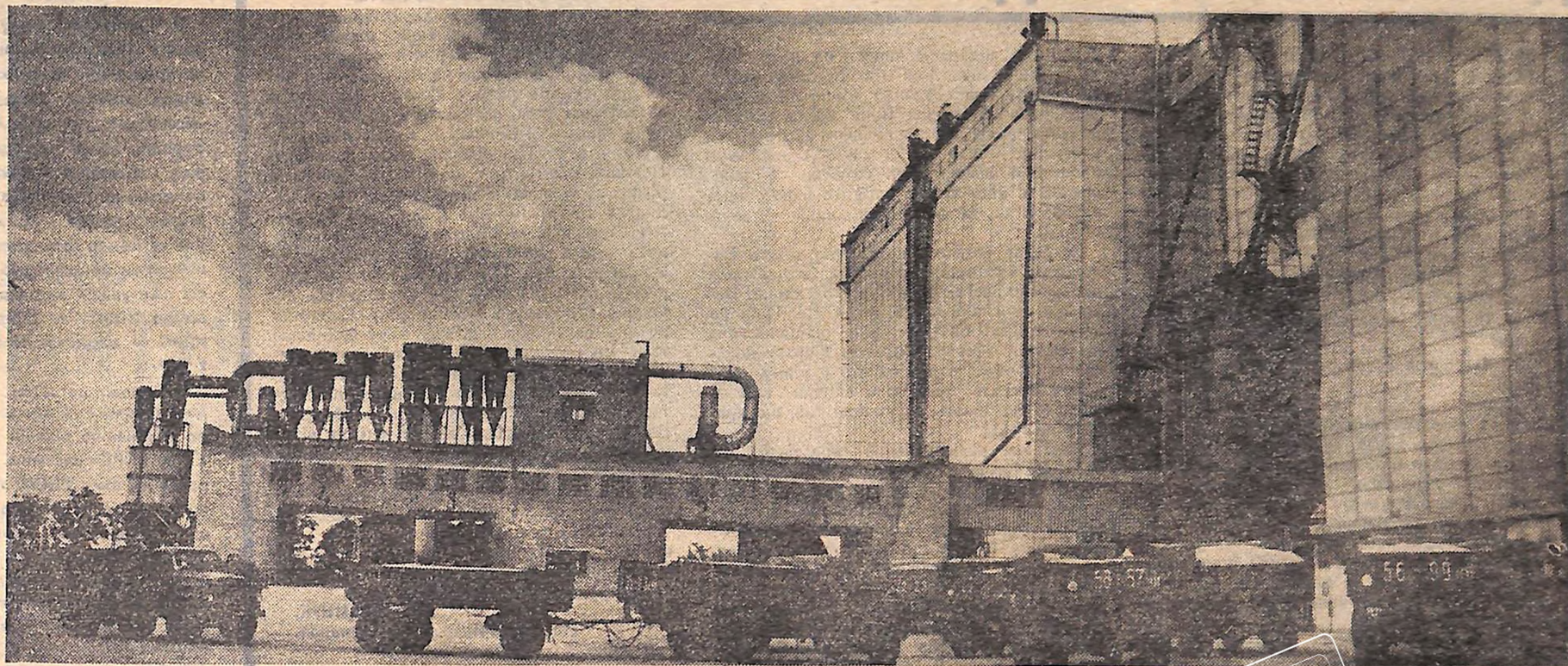

Багатій, Вітчизно, врожаєм!

КІВЦЬСЬКИЙ ЕЛЕВАТОР ПІДЕ ЗЕРНО НОВОГО ВРОЖАЮ.

Фото В. КСВПАКА.

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

Григорій ОТРОШКО з радгоспу «Маріамільський» Петрівського району комбайном «Колос» намолотив 11 470 центнерів зерна.

Аркадій МОЛЧАНСЬКИЙ з колгоспу імені Фрунзе Ульяновського району («Нива») — 10 007.

Анатолій ТЕТЕВА з колгоспу імені Фрунзе Ульяновського району («Колос») — 9448.

Віктор РЕМНЯК з колгоспу імені Фрунзе Ульяновського району («Колос») — 8393.

Василь ШАТКОВСЬКИЙ з колгоспу імені Фрунзе Ульяновського району («Нива») — 8130.

Віктор СЕНДЗЮК з колгоспу імені Кірова Бобринського району («Колос») — 8079.

Андрій ГАЛУШКО з колгоспу «Україна» Новоархангельського району («Нива») — 8075.

Микола ТКАЧЕНКО з колгоспу імені Шевченка Доліньського району («Нива») — 8038.

Степан СУЛЬЖИК з колгоспу «Україна» Новгородківського району («Нива») — 7679.

Анатолій ДЖЕНКО з радгоспу «Ігульський» Устатівського району («Колос») — 7662.

Кіровоград—Одеса: змагаємось

Господарства Одещини закінчили збирання ранніх зернових. У роботах брали участь 650 комсомольсько-молодіжних комбайнових екіпажів, 1217 автоекіпажів. Вони зсїчили хліб на площі 104 тисячі гектарів, намолотили і перевезли на токи та елеватори 219 тисяч тонн зерна.

Рік видання XVII
№ 103 [2207].

28 СЕРПНЯ
1976 року
Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДІЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

НА ХЛІБОПРИМАЛЬНІ ПУНКТИ З РАДГОСПІВ ОБЛАСТІ ВІДПРАВЛЕНО 814 925 ТОНН ЗЕРНА. МЕХАНІЗАТОРИ СВІТЛОВДСЬКОГО РАЙОНУ ПЛАН ПРОДАЖУ ХЛІБА ДЕРЖАВІ ВИКОНАЛИ НА 87,9 ПРОЦЕНТА.

Найближчим часом хлібороби колгоспу імені 40-річчя Жовтня Світловодського району відзначать свято першого врожаю нової п'ятирічки. І хоча ще не підібрано і не обмолочено останніх хлібних валків, хоча на тік ще надходить зерно, у механізаторів піднесений настрій: за попередніми даними, врожайність зернових з гектара вище від запланованої на 1,5 центнера, при завданні 21 300 господарство засіпало в засіки Батьківщини 22 150 центнерів хліба. У жниввах брали участь сорок шість комсомольців, майже сто п'ятдесят чоловік неспілкової молоді.

ТУРБОТА—НА ВСІХ

Цифри тільки відбивають результати людської праці. Перш ніж їх записали, партійна організація господарства провела величезну організацьку та ідейно-виховну роботу. Комуністи показали своє вміння розробляти хліборобську тактику, згуртувати людей на трудові звершення, створити таку атмосферу, коли добре відомо, хто і як працює.

Особливі надії ми покладали на комсомольську організацію. І не без підстав. Співчани були нашими першими помічниками, працювали на найвідповідальніших ділянках живого конвейера. Стало чудовою ознакою наших днів те, що турботи колективу ми сприймаємо як свої особисті. Яскраве свідчення того — трудові здобутки комсомольців на хлібній ниві, висока оцінка партійною організацією роботи комсомольських активістів. Віктор Лисов — механік по техніці безпеки. В гарячу пору збирання він узяв у руки кермо комбайна. Впевнено водили степові кораблі Михайло Русавський, Олександр Гончаров. Нинішні жнива для них перші, та хлопці старалися не відстати від досвідчених хліборобів. Ще до сходу сонця починався трудовий день секретаря комсомоль-

ської організації Михайла Воробйова. Він відповідав за роботу збирального загону. І потрібно сказати, своїм особистим прикладом запаливав на виконання зобов'язань інших. Агроном Іван Гребенюк чимало зробив для налагодження хлібного конвейера в другому відділку.

Робота для кожного з названих комсомольців була в радість. І не тільки для них, а й для їхніх ровесників. Жнива видались важкими — мало хто й пам'ятає такі затишні. Механізатори працювали використати кожну погожу хвилину. Пили дощі, та вони не виводили агрегатів із загонів, лагодили комбайни. А молотили вже допізна — скільки дався хліб. Можна назвати імена всіх комсомольців господарства — є що сказати про роботу кожного.

До жнив комсомольці і комуністи готуються заздалегідь, потурбувалися про ідеологічне забезпечення соціалістичного змагання. Результати трудового суперництва щоденно висвітлювались на дошці показників. У період збирання пропагандисти, агітатори знаходилися серед людей, мобілізували їх на виконання планів. Комуністи і комсомольці виховували особистим прикладом. Все це і принесло успіх, дозволило достроково виконати першу заповідь перед Батьківщиною.

Хоча жнива й закінчуються, трудове напруження на полях не знижується: механізатори готуються до сїбни озимих, настали зелені жнива. Комсомольці — надійні помічники комуністів — у перших рядах.

І. ТРЕТЯК,

секретар партійної організації колгоспу імені 40-річчя Жовтня Світловодського району.

РОБОТА—В РАДІСТЬ

ЖНИВА В НАШОМУ КОЛГОСПІ

О ЧИМ ПАМ'ЯТНЕ ЗБИРАННЯ РАННІХ ЗЕРНОВИХ ПЕРШОГО РОКУ ДЕСЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ! ЩО ЗАВАЖАЛО В РОБОТІ! На ці запитання нашого кореспондента відповідають:

К. ТРИГУБЕНКО, головний економіст:
— Радіє, що п'ятирічку почали успішно. Перевиконали план продажу хліба державі, закінчуємо підготовку частини до сїби озимих. Загальна риса на жниввах-76: ентузіазм хліборобів. Як економіст не допускаю, щоб «Ниву» доставили із заводу без копнувача. Але ж факт: саме напередодні косовиці нам довелося розв'язувати таке питання. Завдяки самовідданості механізаторів «Ниву» підготували до жнив. Було б добре, якби питання про запасні частини розв'язали якомога швидше. Чого гріха таїти, іноді комбайни в загінці простоюють лише через нестачу запасних частин.

О. ГОНЧАРОВ, комбайнер:
— Зараз немає такої посади — помічник комбайнера. Але я вважаю себе саме помічником. Жнивою вперше, допомагаю досвідченому хліборобові В. Гурі. Сам я ще навчаюсь у школі — перейшов до десятого класу. Під час канікул щодня зустрічаюся в полі зі своїми однокурсниками Василем Колесником та Олексієм Шулимовим. Вони теж на комбайнах. Хіба ж забудуться перші жнива, перше трудове хрещення? В роботі заважало негода.

І. ГРЕБЕНЮК, агроном:
— На жниввах — масовий ентузіазм молоді. Юнаки і дівчата не шкодують ні сил, ні снаги. Мене хвилює те, що розтягуються строки збирання, а відтак — підготовка ґрунту під урожай майбутній.

А. ГОРОХОВ, шофер:
— За важливістю роботи комбайнера і водія грузовика на хлібному полі ставлять поруч. Сотні кілометрів «накрутили» спідометри на машинах Івана Новикова, Василя Мартового та інших водіїв. Тепер, коли хліб у коморі, відчуваємо радість. Що заважало в роботі? Дощі.

Т. НАЙДЬОНОВА, куховарка:
— Для нас найбажаніше слово «спасибі». Його ми чуємо дуже часто, завжди, коли годуємо хліборобів. Поділяємо радість із механізаторами: першу заповідь перед державою виконано.

ЗАВТРА — ДЕНЬ ШАХТАРЯ ДРУЗІ З МОЛОДІЖНОЇ

ДЕНЬ молоді обіцяв бути цікавим. Міськомком комсомолу запланував ряд культурно-масових заходів, спортивні змагання. А вони — хлопці з комсомольсько-молодіжної зміни дільниці внутрішнього конвейєрного транспорту шахти «Світлопільська» — вирішили молодіжне свято відзначити по-своєму. Все почалося з розмови між керівником зміни гірничим майстром Миколою Ворошичем і Віктором Капелюхом.

— Як гадаєш, Вікторе, просить чистоти наш конвейєр?

— Розумію, — засміявся Капелюх. — Та коли?

— От зараз поговоримо про це з хлопцями.

Проти недільника ніхто нічого не мав. І Ворошич пішов з пропозицією до начальника дільниці Володимира Костянтиновича Крамар не здавався, почувши, що святковий день вони хочуть провести в шахті. Давно примітив: зі створенням комсомольсько-молодіжної зміни справи на дільниці пішли набагато краще. Чи то повезло з керівником, чи то народ підібрався добросовісний, але за півтора місяця існування зміна зуміла випередити досвідчені колективи. Згодився.

Через кілька днів багатотиражна газета «Вугільник Олександрії» писала, що ком-

сомольці, відпрацювавши на недільнику 24 години, зачистили 100 погонних метрів конвейєрів і перестелили трави на ділянці довжиною 25 метрів. Вони могли, звичайно, піти цього дня на концерт або пограти у футбол. Свято все ж таки. А недільник провели б іншого разу. Та вони думали інакше: в кіно можна сходити й наступної неділі, а це не просто вихідний — День молоді.

Секретар комітету комсомолу шахти Володимир Григораш, попросив начальника дільниці переставити зміну, аби хлопці Ворошича змогли відпочити три дні. Поїхали на туристську базу. І там не обійшлося без недільника. Микола Ворошич відразу побачив не порядок: надто багато бур'яну. Гуртом вичистили територію, викрили свіжим дерном. Вважають, відпочили так, що краще й не треба.

Головний магістральний конвейєр, що його обслуговує комсомольсько-молодіжна зміна, називають артерією шахти. Зупиниться він — не працюватимуть інші конвейєри. Кожен знає свою точку. Грукомсорг зміни Володимир Волон, наприклад, — на пункті завантаження. У нього найвідповідальніша ділянка роботи. Тільки «своя точка» — песточко сказано. З таким же успіхом тут можуть працювати і Сергій Воловенко, і Віктор Капелюх, і Володимир Кравченко. Взаємозамінність повна.

Вона й послужила тому, що процент використання конвейєра тут набагато вищий, ніж в інших змінах. Чи тільки це?

— Відповідальність більша, — роз'яснює грукомсорг. — Скажу про себе. Коли працював не в комсомольсько-молодіжній, не так почував цю відповідальність.

Всі вони різні вдачею, характером.

— З цього сиплетися таких різних людських характерів і створився колектив, — каже Володимир Григораш. — Дружні вони всі. Одного разу у Сергія Воловенка захворіла сестра, зоставатись із нею вдома було нікому. Так хлопці відірвали його від дому, а самі працювали зміну шістьох. Нещодавно навіть троє не були на роботі з різних причин. Це ж половина зміни! І трудився так, начебто їх у два рази більше.

Найстарший — Капелюх. Ному двадцять чотири. Воловенку, наймолодшому, — тільки двадцять. Це, мабуть, і збітно старшого гірничого майстра, який підміняв деякий час Ворошича (той хворів). Спочатку виявив незадоволення, що йому доручили таку мезоду зміну. Та хлопці довели ветеранові: не у віці справа, а в майстерності. Нині комсомольсько-молодіжна вважається кращою на дільниці. Зміна Миколи Ворошича працює без парадів. Кожен чітко знає свої функції, тож не потребує зайвих роз'яснень.

— У лаві ми, як у своїй квартирі, — жартував хтось із них.

Вдало сказано. Бо лава ця стала для них і другим домом, де повинен бути порядок, де кожен знає свої обов'язки. І живуть, працюють вони, як одна сім'я.

А. РОМАНЮК,
спецкор «Молодого комунара»
м. Олександрія.

— Двадцять п'ять років видав Нелегкий шахтарський праці І. К. Вихрест, ударник дв'ятої п'ятирічки, нагороджений Почесним Знаком «Шахтарська слава» з го ступеня, ім'я ветерана-передовика добре відоме на шахті «Світлопільська» ще й тим, що він свої знання і досвід передає робітничій зміні. Молодий комуніст Леонід Герасименко і комсомолець Володимир Сердюк, електрослюсар підземного комплексу шахти, хоч і не мають такого стажу роботи, але вже стали ударниками комуністичної праці, як і інші старші товариші.

НА ФОТО (ЗЛІВА НАПРАВО): Л. ТЕРАСИМЕНКО, І. К. ВИХРЕСТ І В. СЕРДЮК ПЕРЕД ПОЧАТКОМ ЗМІНИ.
Фото Р. ГРАНОВСЬКОГО.

СЕМІНАР ПРОПАГАНДИСТІВ

У Кіровоградському Будинку політосвіти відбувся триденний обласний семінар других секретарів міськомів, райкомів ЛКСМ України, голів методичних рад міськомів і райкомів комсомолу, керівників районних секцій і пропагандистів комсомольських політгуртків по вивченню курсів «Актуальні питання політики КПРС» та «Політика КПРС — марксизм-ленінізм у дії».

З доповіддю «Про завдання комітетів комсомолу по виконанню рішення XXV з'їзду КПРС» виступив секретар обкому ЛКСМ України В. Петраков. Голова секції міжнародних відносин обласної організації товариства «Знання» Д. М. Лавренчук висвітлює тему «Критика ідеології і політики маоїзму».

Відбулися заняття в секціях по вивченню курсів «Актуальні питання політики КПРС», «Політика КПРС — марксизм-ленінізм у дії», а також у секції других секретарів міськомів та райкомів ЛКСМ України.

Кращим пропагандистом області Ф. М. Качанову (Новгородківський район), П. М. Завражному (м. Кіровоград), С. Г. Ворніковій (Бобринецький район), О. Г. Чибісовій (м. Кіровоград) вручено настільні медалі ЦК ВЛКСМ «Комсомольському пропагандистові», багатьом — Почесні грамоти ЦК ВЛКСМ та обкому комсомолу.

ДІАЛОГ З ПОЛЕМ

Полею ідуть двоє і стиха перемовляються. Шурхотить під ногами стерня, а трохи далі чорніє рілля. За нею стоїть пшумолиста кукурудза.

«Голо, поля!
Я молодію з вами,
І вами сповнений
Мій зір і слух»
тихо декламує Микола.

Принімо йти мені
І власними руками
Вдягати нас
У «рожабі красу», —

— Чий? — теж щеголосно питає Михайло.

— Іванницького, у «Хліборобі України» вичитав. Правда, гарно?

— Гарно. Сам ти так не зумів би сказати.

— Нічого, я з полем мовою плуга і комбайна говорю. В кожній роботі є своя поезія.

— Та воно так, — роздумливо, а згодом уже по-діловому: — Кажеш, двигун трохи підвів?

— Ага. Але все ж понад чотири з половиною тисячі центнерів зерна намолотили...

...Микола Руденко і Михайло Мироненко — друзі. Та не часто доводиться бувати вдвох, хіба що у вихідні дні. Бо напарники, на одному тракторі працюють. А в їхньому колгоспі «Победа» стало добрим правилом в усі відповідальні періоди робити працювати у дві зміни.

Весною комсомольці Микола Руденко і Михайло Мироненко зарекомендували себе майстрами високоякісного обробітку посівів кукурудзи й інших просапних культур. Коли настали жнива, Микола пішов помічником до свого батька, Володимира Івановича. Діювали і почували в полі: часті дощі заважали. А як скінчили жнива, як тільки поставили комбайн у польовий табір бригади, Микола відразу подався до Михайла, який оре ниву. То нічого, що кінець зміни, адже кілька тижнів не бачився з товаришем.

І ось удвох ідуть полем. Стиха ведуть розмову про поезію, про товаришів, про техніку, про ниву...

Поле слухає хлопців, тихо нашіптує свою врожайну пісню, сипле під ноги зорі серпневого вечора.

Кіровоградський район. **В. ЦВЕТАЄВ.**

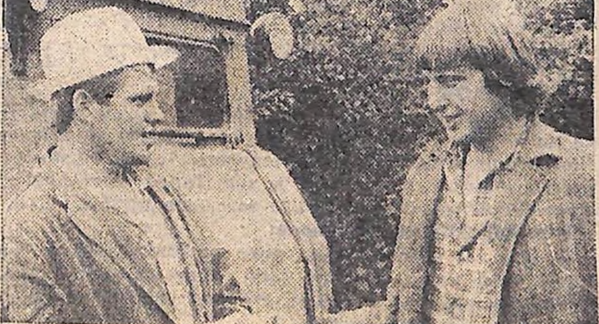

Фото Ф. ПЛАХТІЯ.

Звіти і вибори в комсомолі

1. Чуєте? Ось вони видзвонюють по квадратних плитках старого тротуару, наче виспівують: «Тра-вень, сон-це, тра-вень, сон-це...». Вони розсипаються срібним ланцюгом світлої радості, яка виповнює груди, очі справжньою високою гордістю: ця — комуніст!

Так, саме в травні цього року групкомсорг модельної дільниці інструментального цеху Володимир Іванов став членом ленинської Комуністичної партії. Двадцятирічний юнак зробив найсерйозніший крок у своєму житті...

2. В інструментальний цех Володя Іванов прийшов 1970-го. Випускник Кіровоградського профтехучилища № 6, невисокий на зріст, сором'язливий і неговіркий, він несміливо попрямував до робочого місця досвідченого слюсаря-модельника Валерія Сергійовича Скира.

— Добрий день, — привітався хлопець, і тут же поспішив додати: — Мене до вас поставили.

— Новенький?

— Ага, закінчив училище.

— Ну, що ж, це непогана школа перед екзаменом на атестат робочої зрілості.

Чудовий фахівець, кадровий заводчанин В. С. Скір наставляв свого підопічного: «В нашій професії немає дрібниць. Адже ми працюємо до точності, що вимірюється сотими міліметра. Тут однієї акуратності мало. Потрібно мати руки, що думають».

Справді, професія слюсаря-модельника вимагає творчої віддачі. Тут не може бути старих прийомів операції, шаблону... Кожна модель вимагає особливого підходу, нового розв'язання того чи іншого креслення, виготовлення самої деталі.

3. Кроки... Спершу вони були зроблені ногами, взутими в дитячі легенькі сандалики, потім у блискучі туфлі, в яких Володя Іванов з'явився в перший клас Кіровоградської восьмирічної школи № 22. І якось

зовсім несподівано міцні робочі черевики змінив на солдатські добротні кирзачі. Службу в армії проходив у Костромі. Після звільнення в запас повернувся на рідний завод.

4. Комсомольська група, яку очолює Володимир Іванов, об'єднує у своїх рядах двадцятьох чоловік. Бойовий, завзятий загін молодих трудівників, де майже кожен займається спортом.

— А такі, що в нашій професії слюсаря-модельника потрібно мати руки, що вміють не тільки добре працювати, а й... думати.

Звичайно, комсомольський ватажок повинен рівняти свій крок на сьогоднішній підприємства. І тому, беручи соціалістичні зобов'язання на десяту п'ятирічку, Володимир Іванов дав слово добитися такої продуктивності та ефективності праці, щоб 95 процентів своєї продукції здавати з першого пред'явлення.

КРОКИ • ШТРИХИ ДО ПОРТРЕТА

Сам групкомсорг захоплюється легкою атлетикою і футболом. Щоправда, в останньому матчі команда, де він грає в захисті, прогала. Та все одно футболісти інструментального залишилися у першій п'ятирічці.

Роки теж, як поступальні кроки. Тепер Володимир Іванов уже сам — наставник. Свого підопічного, випускника профтехучилища № 6 Володимирі Скиді, він каже:

— Головне, тежку, пам'ятати одні прості, але мудрі слова.

— Які ж це? — недовіркою перепитує той.

На порозі — перше вересня. Через кілька днів Володимир Іванов направить свої кроки до Кіровоградського машинобудівного технікуму, де він навчатиметься на третьому курсі вечірнього відділу.

Кроки робітника і кроки студента. Нелегко їх поєднувати в одну стрімку і впевнену ходу. Але саме це й визначає неспокійні, творчі будні молодого комуніста з інструментального цеху «Червоної зірки» — Володимир Іванова.

В. ГОНЧАРЕНКО.
м. Кіровоград.

Фото Ф. ГОНЧАР.

ЛЮДИ ПОДІЙ ЧАС

У БИСТРИНІ ЖИТТЯ

27 серпня сповнилось 120 років з дня народження Івана Франка

Іван Франко. Вічний революціонер. Людина, дух котрої рве до бою тіло — все життя, до останнього подиху. Художник слова. Він добився в стилі надзвичайної простоти, перекопності, образності. Однак ніколи не говорив пишномовно, дрібно. Франко — художник не форми, а дії. Його мета, основне завдання — бути в гущі життя, в бистрині суспільного руху. Чується: «І коли хто говорить, що поетові не слід займатися пропагандою якихсь ідей та ідеалів... — то се говорить тільки його власна безпечність. Все вільно поетові, він чоловік, і йому вільно інтересуватись, проймається всім тим, чим цікавляться люди. Протинно, чим ширший, різносторонній буде його зв'язок з суспільністю, тим

більший і триваліший буде його вплив на суспільність». І він не відступав від цих слів. У цьому його кредо. Кредо бійця. До Нагуевичів у дні ювілею великого Каменяра з'являється сила-силенна народу. Нові Вітівську гору ідуть сотні легкових машин, пливє нескінченний потік людей різного віку, різних професій. Зупиняються, мов зачаровані, біля таблиці з написом «Тут народився Іван Франко... Люди пам'ятають титана української літератури, письменника-революціонера демократичного напрямку, вченого, невтомного громадського діяча. Час нестримно віддаляється від нас, але водночас Іван Франко стає нам ближчим духовно, зростає його вплив на формування характеру, світогляду людей,

особливо молоді. Досить великий вплив і самої особи вічного революціонера, як людини. Ще Коцюбинський писав: «Скромно одягнений, — він тихий і непомітний, поки мовчить. А заговорить — і вас здивує, як ця невисока фігура росте й росте перед вами, мов у казці. Вам стане тепло й ясно од світла його очей, а його мова здається не словом, а сталлю, що б'є об креміль і сипле іскри». В цій короткій, влучній характеристиці відголосок слів Марка Черемшини, котрий говорив, що І Франко робив на своїх сучасників враження «великого австралійського тепла, що гріє всю Україну, а світить далеко далі».

Звичайно, така людина, як великий Каменяр, не могла не бути взірцем для тодішньої молоді. Вона тягнулася до нього. Для неї він був учителем. Леся Українка — учениця Івана Франка, вона стала його соратницею в боротьбі за передову ідейність, високу художність літератури. Каменяр підкреслював ліричність її таланту, вважав молоду українську поетесу продовжувачкою революційних традицій Т. Г. Шевченка. Іван Франко допомагав їй публікувати поезії в галицьких періодичних виданнях, сирив виходові першої збірки її поезій у Львові — «На крилах пісень». (1893 р.).

Франко відіграв помітну роль у формуванні суспільних та літературно-естетичних поглядів західноукраїнської творчої молоді, зокрема Черемшини, Мартовича, Стефанюка, Яцькова. Саме з його уст чули вони перші доброзичливі критичні зауваження, він був їхнім ширим другом і порадиником.

Уважний і чуйний до молодих талантів, Франко застерігав їх від ідейних помилко, спрямовував на єдино вірний шлях — служіння народові.

Гаряче серце Івана Франка — людськ-любця, друга трудівників мас, учителя і вихователя творчої молоді, чується й тепер, у часи, коли український народ «в народі вольнім колі» досяг здійснення заповітних мрій великого письменника-гуманіста минулого століття.

Александр ІВАНІН ЛЕЙТЕНАНТ

Он падал в вечер, вїдрус споткнувшись, Застыл, роняя пистолет, Последним криком захлебнувшись, И — медленно поплыл в земле. Лицом к земле. Еще слышен Дворы пустынного села. И на ветру поля шипели Еще отвернута была. Еще он бега не докочил, Еще руки не опустил, Еще не становилась тоньше Струя заката впереди. Он падал в вечер, словно в вечность, — Еще живой, в дыму, в пыли. Его мальчишеские плечи Четыре звездочки несли. Он падал медленно. Твердела Земля, каленная в крови. И даже пуля не посмела б Теперь его остановить.

ЕДИНСТВЕННЫЙ КРУГ

Все когда-нибудь станет по обычным местам. Снег неслышно растает, Возвратится весна. Отзвучавшие снова зазвенят голоса, и неслышное слово улыбнется глазам. Будут чьи-то семнадцать... Чей-то батя — с войны... Слова людям приснятся позабытые сны. И кукушка умоляет, и года не сочтем, и деревья промокнут под холодным дождем, — те деревья, с которых падал липовый дым... Позовет меня город, позовешь меня ты. Я приду на свиданье, не боюсь опоздать... Все когда-нибудь станет по обычным местам.

БУРАТИНО

С башмаков голубых осынается старая краска. На дороге судьбы оживает далекая сказка. Он покинул друзей и в разгар представления со сцены убежал насосем — так домой убегают из плена. Как туман над водой, тихо тают знакомые лица... Где-то ключ золотой, Им дарно позабытый, пылится, паутина тоски оплетает ушлые маски... Сказкам всем вопреки Буратино выходит из сказки.

Мне б так тебя забыть, как забывают волну, что умирает на песке. Мне так бы замолчать, как замолкает почная песня где-то вдалеке. И мне бы не признать тебя при встрече, как часто мы друзей не признаем... А волосы твои летят на плечи, и ты опять смеешься под дождем.

Операция ПОШУК ХТО ЗНАВ ГЕРОЯ?

Серед імен багатьох полеглих у боях з фашистами на території Радянської Білорусії знаходимо ім'я Володимира Даниловича Чорноморця, Героя Радянського Союзу, безстрашного розвідника.

У нагородних матеріалах нема точного повідомлення, звідки він родом, лише вказано рік народження — 1924. Був комсомольцем. На фронті з 1943 року, весь час у фронтовій розвідці. Не випадково саме йому доручили очолити групу радянських бійців, коли наші війська стали наближатися до Дніпра.

Необхідно було на всяку ціну переправитись через ріку і закріпитися там. На передову прийшов командир полку, довго розмовляв з розвідниками. Відібрав тільки найвигідніших Чорноморця першим вискочив з прибережної траншеї. Бійці — за ним... Майже годину тривала ця незвичайна операція. Нарешті — ворожий берег. Короткий рукопашний бій, кілька черг з автоматів, і в небо злітає умовна ракета — переправлялись і закріпились. Слідом за розвідниками переправлялись підрозділи наших військ. А ворог тим часом кидав у бій все нові й нові сили. Були хвилини, коли здавалося, що фашисти ось-ось скинуть наших бійців у води Дніпра. Але ще одну атаку відбито. На полі бою — трупи ворога, палаючі залишки крестатих танків.

Чорноморця кілька разів поранили, та він залистається серед бійців. Не хоче й слухати про повернення на лівий берег Дніпра. «Мене живого Дніпро не прийме, хлопці, — напіджартома каже він. — Краще з вами разом буду, поки наші підійдуть».

Плацдарм удержали і розширили. Але відважного розвідника не стало. Ворожа куля скосила його рано-вранці 19 вересня 1943 року. Коли бій вогневою лавиною покотився далі на захід, Дніпро прийняв свого сина — загиблого переправивши через ріку і з фронтовими почестями поховали, салютувавши на честь комсомольця-розвідника автоматними чергами.

Червоні слідопити Брагинського району Поліської області вже скільки повосенних років розшукують рідних та близьких Чорноморця, якому Указом Президії Верховної Ради СРСР посмертно присвоєно високе звання Героя.

Відгукніться, хто знає щось про цю людину, доповніть його коротку біографію, особливо ту сторінку, що помічена скупими словами: «Перед Вітчизняною війною жив на Кіровоградщині».

І. БОЙКО, краєзнавець.

ПАРИЖ: ВРАЖЕННЯ, КОНТРАСТИ

Десять комсомольців зі ступової Кіровоградщини побували нещодавно у Франції. Своїми враженнями від цієї туристської подорожі діляться секретар комсомольської організації вчителів Новоукраїнської середньої школи № 4 Ольга КОЛОМІЄЦЬ.

НАША поїздка була трохи незвичайною. В путівнику значилося: «З метою вдосконалення знань французької мови». Тому в складі нашої делегації поїхали вчителі французької мови, а також ті, хто вивчав її в школах, вузах.

Приймало нас Товариство «Франція — СРСР», воно ж запропонувало надзвичайно цікаву програму: п'ять днів у Парижі, десять — у Греноблі, два — в Авіньйоні, на фестивалі мистецтв, Середземному морі, один — у Ліоні.

Ми побували в Парижі, побачили знаменитий Версаль, собор Паризької Богоматері, Триумфальну арку, Лувр, Монмартр, Єлисейські поля, могилу Наполеона, піднялись на Ейфелеву башту, відвідали музеї — імпресіоністів, сучасного мистецтва, поклали червоної гвоздики біля Стіни комунарів на кладовищі Пер-Ланез.

Нас вражали контрасти. Красиві фасади будинків, пишні особняки і поруч — робітничі брудні передмістя, розкішні автомобілі і громадський автобус, що появляється лише двічі на годину. До речі, квиток на автобус (та і в задушливе метро теж) коштує і франк 60 сантимів. Ми любувалися чудесними штучними басейнами і з болем у серці дивилися на чорного кольору воду Сени, Роани... Річки Франції несприятливі для купання. Немає пляжів, гніє риба.

Чудові дороги у Франції, приємно мчати ними на сучасних автокарах... Але на трасах Ліон — Гренобль, Гренобль — Авіньйон нам не раз доводилося робити вимушені зупинки — водій час від часу оплачував дорогу...

Цікаві деталі: квитки в музей імпресіоністів уранці коштують три, оновдні п'ять, а ввечері 7 франків, за однакову кількість викладач платять удвоє більше, ніж студент. Так само, залежно від заробітної плати, береться і квартилата. Ми бачили незаселені будинки. Гід пояснення: квартири у них коштують надто дорого — близько 500 франків на місяць.

У Греноблі ми були учасниками франко-радянського семінару, що проходив у містечку університету. Асоціація «Франція — СРСР» не раз улаштовувала такі семінари. Радянські групи й раніше вдосконалювали у Франції знання французької мови. Однотипно в Радянській Союз вивчали групи французів, щоб, у свою чергу, краще оволодіти російською мовою. Цього року в Греноблі було організовано стажування паралельно двох груп — французької і російської. Ми жили в одному гуртожитку, щодня спілкувалися з молодими французами, котрі вивчають російську мову.

Всюди, а особливо в Греноблі, нас приймали тепло, сердечно, як давніх друзів. Про наш приїзд міська газета писала: «Мова зближила два народи — росіяни, що вивчають мову Гюго, і французів, що вивчають мову Толстого...».

Перебуваючи у Франції, ми не тільки цікавилися, як живе французька молодь, а й старались якомога більше розказати про радянський спосіб життя, про політику нашої партії, досягнення науки, техніки, культури нашої країни. Виявилося, що багато хто з французьких товаришів не вивчав філософії, політекономії, тож слабо розбирається в соціальних питаннях, адже навчання у вузах Франції вузько спеціалізоване. Своєю молодим колегам ми розповідали про Леніна, про соціалістичний лад, про наших письменників, поетів. Ми декламували їм вірші, розучували з ними радянські пісні.

Там, далеко від Батьківщини, наші серця переповнювала гордість своєї належності до радянського народу, до великої Країни Рад.

МОЯ знайома, майстер деревообробної фабрики, розповідає про весілля сина: «1300 карбованців віддали!» «Ой навіть так багато!» — вигукую я. У відповідь чую: «А це — мрія моя, щоб син тільки раз одружувався. І кожна мати так: про себе сумнівається, плаче, а сама вірить — один раз! Я й синові так сказала: «Ось, кажу, тобі, Волододу, гроші на весілля. Важкою працюю їх збирала, а тепер легко тобі віддаю, бо це — віра моя в тебе...»

До речі, я опитала ще десять сімей — у дев'ять випадках назвали ту ж причину величезних витрат на весілля: «Хочеться вірити, що це вперше і востаннє!» І тільки в одному випадку відповіли: «А чим ми гірші за інших? Он у сусідів дівку на тройках і в парчі до загсу возили...»

Старше покоління, занепокоєне тим, що досить часто молода сім'я розпадається, і саме в перші свої роки, хоче піднести і звеличити статус сім'ї. І пише весілля — для того ж.

Але стаючи «багатшим» економічно, весілля повинне багатшати змістом, тому що багатолюдне і деколи дводенне (не менше) застолля вимагає своєї програми. Чим заповнити дві доби? На жаль, старожитні ритуальні ігор гості часто-густо не знають.

Найбагатше весілля я бачила в клубі дослідного господарства «Мнінское» Костромської області. Тутешній народний хор підновив і поставив на сцені старожитній весільний обряд. І поділилися в зал пісні такої краси, що замислилися і не одні. Лишень, з подивом подумавши: та як ми умудрилися забути їх? А на сцені тим часом розгортається сюжет: ось збиралася дівчата на дів'ять-вечір, опіаються наречену і приквашують стричкам маленьку традиційну ялинку — символ безтурботної юності.

За старожитнім звичаєм весілля починалося зі смутку. І не тому, що молода обов'язково йшла заміж за незнайомим (звідки ми взяли, що в давнину малах не було?). Такий етичний обов'язок — погорювати, прощаючись із батьківським домом. І властиво в плач прощання всю любов до рідних. І деякі сучасні весілля на Костромщині

теж починаються з якоїсь роздумливої журливої ноти. Перший весільний тост на них не традиційна здравниця молодим, а свого роду «монолог про батьків»: скільки легкого вони знесли, як важко давалися діти. А якщо є в сім'ї загиблі, то обов'язково пом'януть тих, хто хотів би, та не прийде за цей весільний стіл... І плаче мати, плачуть тости, і молодий шепоче бабусі: «А ти погорюй, дочко, погорюй...» Ажде це випадково народились сьогоднішній значай — їхати після загсу до Вічного вогню, до братських могил, пам'ятоків полєвани. Перший весільний уклін тим, кому завдячені життям.

В останній час дедалі частіше весілля «приходить» до клубу. Зранку збираються тут рідні та близькі молодих і готують усе необхідне для реєстрації: свіжовипечені корові на розшитих рушниках, шампанське, кошки з «екипом», ласощі для дітей, що збігаються на весілля, і відра, відра квітів (потім, вишукавшись шпалерами, діти, кланяючись, висталять квітами дорогу молодим).

Тут, у клубі, молоді переломлять свою першу хлібину, сталяють свій перший вальс, а потім складають жартівливий екзамен на знання звичок одне одного (запитання до молодої типу: «Чи знаєте ви розмір сорочки чоловіка?» — і відповідно молодому — про улюблені духи чи квіти дружини). Тут же, в клубі, вони зітнуться з «першою трудностю» в житті — стрічки перегорядять їм вихід з клубу, і молодий повинен буде «виручити» дружину, перелести її через перешкоду на руках. І тут же їм запропонують почати свій життєвий шлях невідмінною доброю справою — посадити свій куц троянд чи деревце в алеї молодих...

Цікаво, що молоді дуже хочуть відчувати на весіллі «подвійні» в ім'я любові і просять одного: якомога більше різних «випробувань» і веселих весільних ігор.

Коли сідують за стіл, молодожонам підносять одну чарку і «Грко» — пополам. До речі, цей звичай сирваді віднодає давньому весільному етикету, котрий забороняє молодожонам пити на весіллі. На весь весільний бенкет їм належало по одній чисто символічній чарці вина.

З весільним «сухим законом» пов'язані найстрашніші забобони і «заликування» народної педагогіки: народять діти з рогами і ратцями, якщо молоді дозволить собі си'яну торкнутися спільвинні випити з кожним, хто обдаровує їх подарунком. Це неправильно! В цей момент з усього весілля повинен пити тільки один гість, а вручення подарунків хай буде ігровим. Наприклад, на піднос із шумом і тостами викладають «неоціненний дар»: «Ось тобі свекла — поцілуй свекра!» «Ось тобі цеглина — щоб виграв у лотерею легкову машину!» «Ось вам голка і нитка, щоб за чоловіком ішла жінка...» І поки 50 чи 100 гостей розважатимуть тих, що зібралися, — кожний своєю віддумкою, весілля і насміється, і відпочине від важкого традиційного горлічного марафону...

Розповіді тут і про інші ритуальну гру. На другий день весілля «бють горшки». В якійсь-небудь горшки, що відслужив своє, гості напихають паперового сміття, дрібних грошей (бажано по копійці) і, тархнувшись горшки об підлогу, починають дружно «горювати», що молоді господарі нікудишні: підлоги не метуть, копійки не беруть! Це гра — оглядним молодим і свого роду навчання через гру, бо гості хитруватимуть, підкидаючи і «внявляючи» сміття та насправе папутинина в кутках. Гості стануть пропонувати свою допомогу, твердючи, що потрібно б чоловікові знайти дружину моторнішу, розторопнішу, а дружині — чоловіка-помикача.

На жаль, таких весільних ігор небагато. Ну ось іще «грачі»: не глядачі, які вважають своїм обов'язком віддати весілля, оскільки молада з їхньої вулиці або з їхнього двору. «Грачі» приходять «битися за молодю», не пидуючи її молодому і не пускаючи в двір ватаги молодого. «Грачі» — це ще й «концертна бригада» весілля. На другий день вони приходять на весілля рідними з гармошкою, балаалайками, з «циганями», «ведмедями». І обов'язково привадають із собою блазеньське весілля: недотену-молоду (хлопець), дурня-молодого (ню роль значайно беруть на себе нечеститі літні жінки) і потішних гостей з підрами та каструлями на головах. Словом, починається вистава...

Таке весілля запам'ятовується надовго. Після такого весілля — веселого, цікавого — здається, й справді молоді будуть з більшою відповідальністю, чи що, будувати свою сім'ю. Ажде їх так добре проводжали в це нове життя, і треба все зробити, щоб зберегти його.

Н. ПАВЛОВА.

„МЕТАЛІСТ“ — „ЗІРКА“ — 4:1

Центральним матчем 19-го туру з футболу серед команд другої ліги була зустріч у Харкові між «Металістом» і кіровоградською «Зіркою». Ці клуби протягом майже всього шістнадцяти сезону перебувають у провідній трійці. В першому колі суперники зіграли нічию — 0:0.

Гра почалася без розвідок. Команди намагалися заволодіти ініціативою. На двадцятій хвилині в бік «Зірки» призначается одинадцятиметровий штрафний удар. Ного чітко реалізують місцеві спортсмени — 1:0. Через три хвилини одну з комбінацій «Зірки» завершив Олександр Алексєєв. З нічийним результатом команди йдуть на відпочинок.

У другому таймі господарі поля трічі примушували гостей починати гру з центра. Фінальна сирена судді несеючоїго затворіть кишиня Константин Вехрова прозвучала, коли рахунок був 4:1 на користь «Металіста».

Тепер «Металіст» має 38 очок і став однобитим лідером. Друге місце займає «Кривбас» — 35 очок. Він у Луцьку зіграв нулічию (0:1) з місцевим спортивним клубом. Наші земляки — на третій сходинці. У них 33 очка.

А ось результати інших матчів: «Авангард» (Ровно) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 1:3, «Локомотив» (Вінниця) — «СКА» (Одеса) — 0:0, «Нопатор» (Житомир) — «Хмельницький» (Хмельницький) — 1:1, «СКА» (Київ) — «Кристал» (Хмельницький) — 1:0, «Автомобіліст» (Житомир) — «Атлант» (Севастополь) — 4:1, «Фрунзенський» (Суми) — «Колос» (Львів) — 0:1, «Шахтар» (Львів) — «Горілка» — «Говерла» (Ужгород) — 4:2.

Сьогодні — черговий тур. «Зірка» у себе вдома помирється силами з полтавським «Колосом».

В. ШАБАЛІН.

ДВОЄ Скільки коштують весілля?

Цікаво, що молоді дуже хочуть відчувати на весіллі «подвійні» в ім'я любові і просять одного: якомога більше різних «випробувань» і веселих весільних ігор.

Коли сідують за стіл, молодожонам підносять одну чарку і «Грко» — пополам. До речі, цей звичай сирваді віднодає давньому весільному етикету, котрий забороняє молодожонам пити на весіллі. На весь весільний бенкет їм належало по одній чисто символічній чарці вина.

З весільним «сухим законом» пов'язані найстрашніші забобони і «заликування» народної педагогіки: народять діти з рогами і ратцями, якщо молоді дозволить собі си'яну торкнутися спільвинні випити з кожним, хто обдаровує їх подарунком. Це неправильно! В цей момент з усього весілля повинен пити тільки один гість, а вручення подарунків хай буде ігровим. Наприклад, на піднос із шумом і тостами викладають «неоціненний дар»: «Ось тобі свекла — поцілуй свекра!» «Ось тобі цеглина — щоб виграв у лотерею легкову машину!» «Ось вам голка і нитка, щоб за чоловіком ішла жінка...» І поки 50 чи 100 гостей розважатимуть тих, що зібралися, — кожний своєю віддумкою, весілля і насміється, і відпочине від важкого традиційного горлічного марафону...

Розповіді тут і про інші ритуальну гру. На другий день весілля «бють горшки». В якійсь-небудь горшки, що відслужив своє, гості напихають паперового сміття, дрібних грошей (бажано по копійці) і, тархнувшись горшки об підлогу, починають дружно «горювати», що молоді господарі нікудишні: підлоги не метуть, копійки не беруть! Це гра — оглядним молодим і свого роду навчання через гру, бо гості хитруватимуть, підкидаючи і «внявляючи» сміття та насправе папутинина в кутках. Гості стануть пропонувати свою допомогу, твердючи, що потрібно б чоловікові знайти дружину моторнішу, розторопнішу, а дружині — чоловіка-помикача.

На жаль, таких весільних ігор небагато. Ну ось іще «грачі»: не глядачі, які вважають своїм обов'язком віддати весілля, оскільки молада з їхньої вулиці або з їхнього двору. «Грачі» приходять «битися за молодю», не пидуючи її молодому і не пускаючи в двір ватаги молодого. «Грачі» — це ще й «концертна бригада» весілля. На другий день вони приходять на весілля рідними з гармошкою, балаалайками, з «циганями», «ведмедями». І обов'язково привадають із собою блазеньське весілля: недотену-молоду (хлопець), дурня-молодого (ню роль значайно беруть на себе нечеститі літні жінки) і потішних гостей з підрами та каструлями на головах. Словом, починається вистава...

Таке весілля запам'ятовується надовго. Після такого весілля — веселого, цікавого — здається, й справді молоді будуть з більшою відповідальністю, чи що, будувати свою сім'ю. Ажде їх так добре проводжали в це нове життя, і треба все зробити, щоб зберегти його.

Телеекран тижня

з 30 серія по 5 вересня

ПОНЕДІЛОК
30 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — Мультифільм. к. т. 9.40 — «Творчість юних». к. т. 10.10 — «У світ тварин». к. т. 11.10 — «Готральні підданці». 12.40 — «Міжнародне життя». 14.25 — «Якщо». Док. фільм. к. т. 15.15 — «Слово о полку Ігоревім». 15.45 — Худ. телефільм «Зимовий вітер» із серії «Хвилі Чорного моря». Частина 1. к. т. 17.00 — «Степна розмова». 17.30 — «Соціалістичний портрет колективу Запорізького титано-магнезійового комбінату». Передача 1. 18.00 — «Юдіна, люба, ароматна». (К-л). 18.15 — «Щоденник соціалістичного аматора». 19.00 — Кубок СРСР з футболу. «Шахтар» (Донецьк) — «Динамо» (Тбілісі). Півфінал. В перерві — «Десь за димом» (К-л). 20.45 — Концерт. к. т. 21.00 — «Час». 21.30 — Кубок СРСР з футболу «Апарат» (Єреван) — «Дніпро». Півфінал. 2-й тайм. 22.15 — «По концернних залах Москви». Огляд. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Новини. 11.10 — Концерт. 15.30 — «Дія дітей «Скорка». 16.05 — «Партійне життя». 16.35 — Кіножурнал. 16.45 — Концерт. 17.15 — «До початку навчального року». Виступ міністра освіти і середньої спеціальної освіти УРСР Г. Г. Єфіменко. 17.30 — Концерт ансамбля танцю «Ровесник». 18.00 — Музичний антракт. 18.10 — «Програма величезних звершен». 18.20 — «Першість СРСР з автокосу». (К-л) із Республіканське телебачення. 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Ви пам'ятаєте?» 20.30 — «На злазі республіки». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — Концерт народного артиста СРСР Н. Карме-

ма, оголошення. 18.30 — «Вісті». 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Локомотив» — «Динамо» (К). 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — Худ. фільм «Старша сестра». 23.45 — Вечірні новини.

СЕРЕДА
1 ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Новини. 11.15 — Для школярів. «Прошай, літо! Здравствуй, школа!». 11.50 — «Сузір'я». 12.20 — Худ. фільм «Великі перегонні». 16.35 — «Щоденник соціаліста». 16.50 — Худ. телефільм «Прошайте, коза і неспівед». 17.30 — «Соціалістичний портрет колективу Запорізького титано-магнезійового комбінату». Передача 3. 18.00 — «День за днем». (К-л). 18.15 — «У кожного малюнок — сонце». к. т. 18.30 — «Шляхами дружби». Передача 1. «Польська Народна Республіка». к. т. 19.00 — «Вісті». 19.30 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Торпедо» — «Шахтар» (М). к. т. В перерві — «Тираж Спортлото». к. т. 21.15 — «Час». 21.45 — «Обличчя друзів». к. т. 22.45 — Музичний ансамбль. к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. 9.30 — У. Теккерей «Ярмарок пихи». Фільм-спектакль. 14.30 — Док. фільм. 14.55 — «Композитор С. Прокоф'єв». 15.25 — «Вісенок а композитів приклад». Про творчість Лєвченкої області. 15.55 — «Фільм-літня». «Ось і літо пройшло». 17.00 — «Слово — ученому». 17.15 — «Вігукніться, сурдальці». 18.00 — Реклама, оголошення. 18.15 — «Сільськогосподарський тиждень». 18.30 — Виступ ансамбля «Кабалінська країна». Концерт. 19.30 — Худ. фільм «Вчитель співає». 20.50 — «На добраніч, діти». 21.00 — Музичний антракт. 21.15 — «Час». 21.45 — Концерт артистів Молдавського театру опери та балету. По закінченні — вечірні новини.

ЧЕТВЕР
2 ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Новини. 11.15 — «Слава героям праці». Концерт-вистава. 12.15 — Худ. фільм «Старша сестра». 15.50 — «Резерв виробництва — у дію». 16.20 — Музичний антракт. 16.25 — «Золоті ліри України». Кінопарне. 16.40 — Для дітей. «Петрикопа п'ятірка». Лялькова вистава. к. т. 17.30 — «Соціалістичний портрет колективу Запорізького титано-магнезійового комбінату». Передача 4. 18.00 — Новини. 18.15 — «Хочу все знати». Кіножурнал. к. т. 18.25 — А. Качурян. «Увочета поема». к. т. 18.45 — «До національного свята Соціалістичної Республіки В'єтнаму». Док. телефільм. «Одна країна, один народ». к. т. 19.40 — Худ. фільм «Антон Іванович гнівається». 21.00 — «Час». 21.30 — «Синіт для всіх». Молодіжні спортивні програми. к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. 9.30 — «Вігукніться, сурдальці». 10.15 — «Літній поїзд». Худ. телефільм. 11.25 — Док. телефільм. 11.55 — «Російські маніпуляції і дослідники». 15.45 — «Шахова школа». 16.15 — Концерт. 16.45 — «Книга, час, мистецтво». 17.15 — «Веселі нотки». 18.00 — Концерт Лозького ансамблю танцю БРСР. 18.30 — «Товаро — народ». 19.00 — Вісті. 19.30 — «Для вас, товариші!» Концерт. 20.50 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — Худ. фільм «Вовча зграя». 22.55 — Вечірні новини.

П'ЯТНИЦЯ
3 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «Веселі нотки». к. т. 10.15 — Худ. фільм «Антон Іванович гнівається». 11.30 — Музичний антракт. 11.40 — Шкільний експонат. «Основи Радянської держави і права». Для учнів 8 класів. 12.10 — «Наші гості». к. т. 15.15 — М. Горький. «На ділі». 15.45 — Фільм — дітям. «Стежка безкомуністичної любові». к. т. 17.00 — «Москва і москвичі». к. т. 17.30 — «Соціалістичний портрет колективу Запорізького титано-магнезійового комбінату». Передача 5. 18.00 — «День за днем». (К-л). 18.15 — «Ми граємо і співаємо». к. т. 18.30 — «Навчання сьогодні». к. т. 19.00 — «Вісті». 19.30 — Кубок СРСР з футболу. Фінал. к. т. 21.15 — «Час». 21.45 — «Золота нота». Концерт. к. т. 22.50 — Мультифільм для дорослих. к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Новини. 11.15 — Телефільм «На прилозірному Уралі». 11.30 — «Творчість народів світу». 16.00 — «Для вас, вчителі». Навчальні передачі з фізики у перерві. 16.20 — «Співає і танцює «Смерть». 16.50 — «Патрістична ефективність і якість». 17.20 — «В ім'я миру». 17.30 — «Велика арена юного спортсмена». 18.00 — Реклама, оголошення. 18.30 — «Спеціалізація і концентрація». магістральний напрям». 19.00 — Концерт Державного ансамблю танцю Грузії. 19.30 — «Знакомство зблизка». 20.30 — «На злазі республіки». (К-л) на Республіканське телебачення). 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — Науково-популярний фільм «Медолава країна». 21.15 — «Час». 21.45 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (К) — «Чорноморськ». В перерві — вечірні новини.

СУБОТА
4 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «АВВІДейка». к. т. 10.00 — «Для вас, батьки». 10.30 — «Ранкова музична програма». к. т. 11.00 — Літературне читання. «Мій Чехов». к. т. 11.45 — «Біліе хороших товариш». 12.15 — Концерт Державного Уралського російського народного хору. к. т. 13.00 — «По музеях і виставочних залах». Третя Всеросійська художня виставка «Молодість Росії». Репортаж. к. т. 13.30 — «В гостях у казки». Худ. фільм. «По наукому величю». 14.35 — «Здоров'я». к. т. 15.20 — «Тираж «Спортлото». к. т. 15.30 — «Омеліне — ваймовіріє». к. т. 16.20 — Мультифільм. к. т. 16.40 — Міжнародний турнір з хокею. Збірна СРСР — збірна ЧССР. 1 і 2 періоди. к. т. 18.00 — Новини. 18.15 — Продовження хокейного матчу. 3 період. к. т. 19.00 — А. Адам. «На-де-ле-балету «Корсар». к. т. 19.10 — Док. телефільм «Лині над Чикаго» із циклу «Америка сімдесятих». к. т. 20.00 — Теле-театр мініатюр «13 стовпів». к. т. 21.00 — «Час». 21.30 — Ю. Гудяков. к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Для дітей. Худ. фільм «Таємниця партизанської землянки». 11.05 — Новини. 11.20 — «Екран молодих». 12.20 — «До Всесоюзного дня працівників нафтової і газової промисловості». «Суботній репортаж». 12.50 — Телевистава «Дім Островського». 1 частиня. 14.00 — «Як справи, товариш бригадо!» 14.30 — «Телеуніверситет «Здоров'я». «Чи знаєте ви гриби?». 14.40 — Концерт. 15.10 — «Щоденник соціалістичного змагання». 15.25 — «Закон і ми». 15.55 — Фільм-концерт. 16.40 — «Золоті ліри України». Кінопарне. 16.55 — Для дітей. «Шоста Зеленого воєнка». 17.35 — Худ. телефільм «Віткі». 18.30 — «Палітра». 19.00 — «Вісті». 19.30 — М. Шолохов. «Тихий Дон». Вистава. 20.30 — Музичний антракт. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — Продовження вистави. В перерві — вечірні новини. 23.10 — «Тарні народів світу».

НЕДІЛЯ
5 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика для дітей. к. т. 9.30 — «Будильник». к. т. 10.00 — «Славу Радянському Союзу!». 11.00 — «Зустріч юноків теледівки «Орля» з дітьми Героем Радянського Союзу, лотичком-космонавтом СРСР А. С. Єлісєєвим». к. т. 12.00 — Музичний юск. к. т. 12.30 — «Сільська година». 13.30 — Худ. фільм «Подорож». 15.10 — «Сьогодні — Всесоюзний день працівників нафтової і газової промисловості». 15.25 — Концерт для працівників нафтової і газової промисловості. к. т. 16.00 — «Сьогодні — Всесоюзний день працівників нафтової і газової промисловості». 16.15 — «Театр одного актора». к. т. 17.05 — «Міжнародна панорама». к. т. 17.30 — Мультифільм. к. т. 18.00 — Новини. 18.15 — «Поезія». к. т. 18.35 — «Пісня-76». к. т. 19.00 — «Клуб кінополювання». к. т. 20.00 — Міжнародний турнір з хокею. збірна СРСР — збірна Швеції. 1 і 2 періоди. к. т. 21.30 — «Час». 22.00 — Продовження міжнародного хокейного матчу. 3 період. к. т. 22.40 — Концерт Великого симфонічного оркестру Центрального телебачення і Всесоюзного радіо. к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Худ. телефільм. 11.00 — «Сьогодні — День працівників нафтової і газової промисловості». 11.30 — Концерт молодих. 12.00 — Телевистава «Дім Островського». 2 частиня. 13.40 — «Ми — інтернаціоналісти». 14.25 — «Зустріч з нісеню». 14.55 — «Слава солдату». 15.40 — «Сьогодні — День працівників нафтової і газової промисловості». Телефільм «Бухта Ілліча». 16.05 — «Слава героям праці». Концерт. 17.00 — Першість СРСР серед юнацьких команд з тенісу. 17.30 — «Вісті». 18.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Торпедо» — «Карпати». 19.45 — Концерт Державного заслуженого академічного народного хору УРСР Ім. Г. Верьовки. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Вечірня музична пошта». 21.30 — «Час». 22.00 — Худ. фільм «Ведмідь». 22.45 — Вечірні новини.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

„МОЛОДОП КОМУНАР“ — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ. г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.